

ת"פ 23382/11/11 - מדינת ישראל נגד נירה מזרחי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 23382-11-11 מדינת ישראל נ' מזרחי

כב' השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל
בפני
בעניין:

המאשימה

נגד

נירה מזרחי

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת שלפניי, הורשעה על פי הודאתה בזיוף מרשמים לתרופות נרקוטיות, ובשימוש במרשמים שזיפה על מנת לקבל תרופות אלו מבית המרקחת. הנאשמת זיפה את המרשמים באמצעות זיוף חתימתו של רופא פסיכיאטר, ואף הצליחה לקבל חלק מן התרופות הנרקוטיות (מורפיום וקלונקס), אך חלק אחר מהן לא ניתן לה, מאחר שעלה בליבם של הרוקחים חשד כי מדובר במרשם מזויף.

בעקבות מעשיה והודאתה, הורשעה הנאשמת בעבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה - לפי סעיפים 420, 418, 415 וכן סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

המאשימה גורסת כי מדובר בעבירה חמורה שתוצאותיה עלולות להיות מסוכנות ומזיקות.

לא לחינם, כך לשיטתה, נדרש מרשם לתרופות נרקוטיות, ומצב שבו אדם שאינו נזקק מבחינה רפואית לתרופות אלו יטול אותן תוך שימוש במרשם מזויף, הוא מסוכן ויש להוקיעו באמצעות ענישה מרתיעה.

המאשימה סבורה כי מקבץ זה של עבירות מחייב מתחם ענישה הולם שינוע בין 10-2 חודשי מאסר. הרקע לביצוען של העבירות, גילה של הנאשמת ועברה הנקי מובילים כולם, כך לשיטת המאשימה, לעונש מתאים של 4-5 חודשי מאסר בפועל, היינו באמצעו של המתחם.

מאידך, סבורה **באת כח הנאשמת**, כי מדובר בצעד נואש של נאשמת שהייתה זקוקה לתרופות לשם הקלה על כאביה. הנאשמת נורתה בגבה בשנת 1993. הקליע נותר מאז בגבה, והוא אינו שוקט על שמריו וזז כל העת, דבר הגורם לכאבים קשים מנשוא.

העבירות עצמן בוצעו לפני כשלוש שנים ויש להתבונן ברקע האופף אותן. הנאשמת ניסתה להשיג תרופות לשיכוך כאבים, ומשלא הצליחה לעשות כן בדרך המקובלת, פנתה לדרך העבריינית.

בנסיבות אלו, יש לראות בכך מעידה חד פעמית שיכול ותביא להקלה בעונשה הצפוי להיגזר.

מאז ביצוען של העבירות, לא נפתחו לנאשמת תיקים חדשים, ורוב הרשעותיה בעבר נבעו כתוצאה מסכסוך גירושין קשה עם בעלה ואבי ילדתה.

תסקיר שירות המבחן מתאר את חייה וקורותיה, ומציין כי בתקופה האחרונה חל שינוי חיובי במצבה, וזאת על אף שניכר בה "טשטוש של חומרת מעשיה", כדברי קצינת המבחן.

דין והכרעה

תרופות הינן חומר מסוכן, שיש ביכולתן לסייע למי שנזקק לסיוען. מתן תרופות למי שאינו נזקק להן, הינה פעולה מסוכנת שהשלכותיה עלולות להיות הרות אסון.

מעשיה של הנאשמת טמנו בחובן סיכון רב והם בוצעו בתחכום ותוך אקטיביות עבריינית.

בשל כל אלו, נדמה כי מתחם הענישה הראוי צריך שינוע בין שירות ארוך לתועלת הציבור ללא הרשעה ועד למאסר בפועל בן מספר חודשים.

הנאשמת, ילידת 1969, בת 44 שנים, בעברה שמונה הרשעות קודמות, והיא ריצתה עונשי מאסר העולים כדי 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות ביצוע העבירה הובהרו על ידי באת כוחה של הנאשמת. יובהר כי נסיבות אלו אינן מצדיקות את ביצוע העבירות המיוחסות לה, אך הן שופכות אור על הרקע לביצוען.

לאחר ששקלתי את נתוניה האישיים של הנאשמת, עברה הפלילי, הדרך שבה בוצעו העבירות והמניע לביצוען, הריני מטיל עליה את העונשים הבאים:

- 1. שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא יירוצו, אלא אם תעבור הנאשמת על העבירות בהן הורשעה תוך שלוש שנים מהיום.**
- 2. מאתיים ושמונים (280) שעות שירות לתועלת הציבור אשר ירוצו על פי תוכנית שהכין שירות המבחן ואושרה על ידי.**

3. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור על העבירות בהן הורשעה תוך שנתיים מהיום. לא תחתום הנאשמת על התחייבות זו - תיאסר למשך 10 ימים.

4. קנס בסך 500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.14.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' אדר תשע"ד, 10 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.